

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Monstrosi superbarum feminarum sumptus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

autem hominis non habet, ubi caput reclinet. Super enim solo eo, ut arbitror, qui credit perfecte separato ab ijs bestiis, que dicta sunt à scriptura, rerum omnium caput conquisit ac princeps, nempe benignum & mansuetum verbum, qui comprehendit sapientes in astutia ipsorum: Dominus enim solus cognoscit disceptationes sapientum, quod vana sunt. Sapientes utique Scriptura vocante Sophistas, qui in dictionibus versantur & artibus superfluis. Vtique adèd vulgare est, à bestiis mores hominum appellare, ut nihil ferè sit apud plebem communius. *Lysandrum Lacedæmonium* aiunt, cum ageret in Ionia, *Lycurgi* molestas laboriosasq; leges reiecisse, & vitam dissolutè luxuriosèq; habuisse. *Lamia* igitur scortum *Atticum* dixit, *Leones Graci*, *Ephesi* redduntur vulpes. Quibus etiam feminarum se superbia assimilât, syrmata longa post se trahentium, more vulpis vestigia sua verrentis. Diximus supra, fuisse inter monstra, qui equorum instar dependulam retro haberent appendicem. Qualem etiam scribit *Marcus Polus* esse ijs, qui iuxta *Lauam* in prouincia *Lambri* degunt, absque villis quidem, sed in vlnæ mensuram excurrentem: aut de quibus *Plinius* memorat miræ pernicitatis hominibus: vel quos tradit *Pausanias*, in insulis *Satyridis*, equis ea parte pares esse. Quod in his monstruosum, in feminis scilicet erit formosum? Enimverò hoc est, quod eas serpentibus aut etiam draconibus similes facit: nam & hi vermes, & stelliones, & basilisci eiusmodi post se syrma trahunt.

Quid si in medium adducam vitium, quod ex hominibus camelos, immo elephantos, immo plus quàm insulares balænas facit? Nihil fingam, vera dicam, & nemo credet, nisi digitis monstrata. Sunt in quodam loco fæminæ tam magnæ, ut ijs vestiendis non vnus, non duo, non centum sartores sufficiant; sed ut tegantur, totæ debent nationes laborare. Sunt tam robustæ, ut totos agros & fundos possint manibus & digitis portare. Sunt tam validæ, ut capiti domos, & arces, & turres imponant. Sunt tam formosæ, ut velut cælum stellatû luceant. Sunt tam artificiosæ, ut, qualemcunq; vel capillû, vel vultum optant, hominibus ostendant. Quis hæc omnia non putet iudicetue esse plusquàm monstrosa? Super quæ

V u u u u

acce-

Ælian. lib. 13.
Var. c. 8. & 9.

Marc. Polus
lib. 5. cap. 15.

Plin. l. 7. c. 2.

VIII.

accedit, quòd sexum mutant, quoties volunt; ut in equis & fenestris viros existimes te videre, quas paulò priùs audisti puellas nominari. Nec sanè paucae sunt tales: crebrò occurrunt, immò in oculos nostros incurrunt. Non est hæc mea fictio. Dudum hæc omnia, & plura scripsit Tertullianus. Scripserunt & alij Patres. Quin Ethnici quoque ipsi scripserunt, quando intolerabilem mulierum superbiam atque luxum exaggerarunt. Iunones nostræ, Nymphæ Palatinæ, mulieres extra aulam aulicæ, sunt tales. An non pro vnica tegenda & vestienda totæ laborant nationes? an non necesse fuit, ut pro vna Cleopatra, aut Messalina Milesij oues tonderent, & Seres arbores nerent, & Tyrii tinguerent, & Phryges insuerent, & Babylonij intexerent, & margarita candere, & Ceraunia cornificarent? In sandalia vnus reginæ quot vrbes sumtum conferunt? Antiqua res est superba prodigalitas. Nam & Pindarus *Agri-gentum sacrum* idcirco appellat, quòd olim Proserpinæ à Ioue assignatū fuisset in *ἀνακαλυψήσια*, id est, cùm primùm se visendam sponsa præberet. Plutarchus, ob eandem causam, totam scribit *Siciliam sacram*. Athenæus memorat, subacta à Persis Ægypto, Anthyllam urbem dari solitam regis vxori in *calceamenta*. Herodotus tradit, plurimos pagos, in quibus fixerat tabernacula, Parysatidi reginæ datos in *cingulum*, ut Muretus legendum putat, qui etiam testatur, Lutetiæ Parisiorum, veçtigal quoddam ex vino, appellari vulgò *cingulum regina*. Quam tamen summam multæ Deum amantes matronæ, etsi in superbiam ab alijs destinata & consumpta, ipsæ potiùs in cultum & honores diuinos, animarumq; salutem conuerterunt. Quod narrat factum Horatius Turfelinus, cùm scribit, pensionem quandam aureorum quadringentorum in Canacapolas Christianorum in India, à Lusitanix rege reginæ vxoris, crepidarum & soccorum nomine, jam olim S. Francisci Xauerij rogatu attributam, pensitari. Ex his censibus perspicitur, quam verè dixerit Tertullianus: *Breuisimis loculis patrimonium grande profertur. Uno lino decies sestertium inseritur. Saltus & insulas tenera cernix fert. Graciles aurium cutes Kalendarium expendunt, & sinistra per singulos digitos de saccis singulis ludit. Ha sunt vires ambitio-*

Tertullian.
lib. de habi-
tu mulierum
cap. 1.

Plutarch. in
Timoleonte
Athen. lib. 1.
cap. 30.

Herodot. l. 2.

Horat. Tur.
sell. lib. 2. de
vita S. Fran-
cisci Xauerij
cap. 2.

Tertullian.
loc. cit.

ambitionis, tantarum usurarum substantiam uno & muliebri corpore baulare. Vides robustas feminas? quibus in capite lu-
cet gemma tribus arcibus emta, & de turrita capillorum
structura pretia domorum exsplendescunt. Quot talenta in
Cleopatrae auribus pependerunt? Duo fuerunt maximi uniones
per omne aenum. Virumq; possedit Cleopatra Egypti reginarum
nouissima, per manus Orientis Regum sibi traditos. Hac cum ex-
quisitis quotidie Antonius saginaretur epulis, superbo simul ac pro-
caci fastu, ut regina meretrix lautitiam eius omnem apparatusq; ob-
treclans, querente eo, quid astrui magnificentia posset, respondit
una se caena centies H. S. absumpturam. Cupiebat discere Anto-
nius, sed fieri posse non arbitrabatur. Ergo sponsonibus factis, po-
stero die, quo iudicium agebatur, magnificam alias caenam, ne dies
periret, sed quotidianam Antonio instituit, irridenti, computationem-
que expostulanti. At illa corollarium id esse, consumpturamq; se in
ea caena taxationem confirmans, solamq; sexcenties H. S. caenatu-
ram, inferri mensam secundam insit. Ex precepto ministri unum
tantum vas ante eam posuere aceti, cuius asperitas vicq; in tabem
margaritas resoluit. Gerebatq; auribus tum maxime singulare illud,
& vere unicum natura opus. Itaque, expectante Antonio, quidnam
esset actura, detractum alterum merfit, ac liquefactum absorbu-
it. Iniecit alteri manum L. Plancus index sponsonis eius, eum quoq; pa-
ranti simili modo absumere, victumq; Antonium pronunciauit, irato
homine. Comitetur fama unionis eius pare, capta illa tanta questio-
nis victrice regina dissectum, ut esset in utrisq; veneris auribus Roma
in Pantheo dimidia eorum caena. Nimirum, ut Satyricus dixit:

Nil non permittit mulier sibi, turpe putat nil,
Cum virides gemmas collo circumdedit, & cum
Auribus extensis magnos committit elenchos.

Si formam stellati in hoc sexu caeli, si artem vultus & ca-
pillorum colorem mutandi dici tibi cupis, *Habitus famina*, ait
Tertullianus, duplicem speciem circumfert, *cultum & ornatum*.
Cultum dicimus, quem mundum muliebrem vocant: *ornatum*,
quem immundum muliebrem conuenit dici. Ille in auro, & argen-
ro, & gemmis, & vestibus deputatur: iste in cura capilli, & cutis,
& earum partium corporis, qua oculos trahunt. Alteri ambitionis

V u u u u z crimem

Plin. lib. 9.
c. 35. nat. hist.

Iuuenal.
sat. 6.

IX.
Tertull. lib.
de habitu
mulierum
cap. 4.